

[Litten Hansen.]

f. eks. skattepligt, værnepligt, arbejdspligt og skolepligt; de kan straffes for lovovertrædelser osv. osv.

Vi går altså ind for en nedsættelse af valgretsalderen og kan støtte dette forslag, som altså går ud på 18 års valgret, men vi standser ikke dér, bl. a. fordi mange unge også under 18 år er betydelig bedre orienteret om politik og samfund end folk på 30, 40, 60 eller 80 år.

VS mener også, at børn og unge på mange andre områder burde have langt større frihed og mulighed for at bestemme over deres eget liv.

Indvendingen imod det er naturligvis, at de unge mangler modenhed og skal beskyttes mod både dette og hint, det har vi også hørt i dag, bl. a. mod at komme i økonomisk uføre. Men hvad så med alle dem, der er over 18 år eller over 20 år? Skal de ikke beskyttes? Bliver de ikke også fristet over evne af reklamer og afbetalingssystemer, drømmen om eget hus og meget mere? Er deres stemmeafgivning ved valgene mere kvalificeret end de unges? VS mener nej og kan altså støtte lovforslaget fuldt og helt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gudme) (RV):

Jeg er i den glædelige situation at kunne sige tak til, hvad jeg måtte forstå som et absolut flertal af folketingets medlemmer for tilslutning til forslaget. Der var to partier, der meldte, at deres gruppe var delt. Vi fik ikke delelinjen nøjagtigt angivet, men hvad enten det er sådan inden for venstre eller inden for fremskridtspartiet, at et flertal eller et mindretal støtter forslaget, eller det måske er sådan, at man er nogenlunde delt midt igennem, så vil der under alle omstændigheder efter det, jeg lyttede mig til, være et solidt flertal i størrelsesordenen 120-130 af de 179 mandater i folketinget for dette forslag. Derfor kan jeg altså på mit partis vegne takke for tilslutningen.

Jeg har nogle bemærkninger til en enkelt tilhænger og i øvrigt nogle bemærkninger til kritikerne. Det er måske bemærkninger, der som det meste af det, der er blevet sagt her tidligere, er sagt igen og igen, men som der måske alligevel kan være grund til kort at repetere.

Hr. Tastesen sagde, samtidig med at han på socialdemokratiets vegne gav tilslutning til lovforslaget, at det var jo et argument mere for dette forslag, at vi nu ved den lov, vi gennemførte i forsommeren, og som trådte i kraft nu

pr. 1. november, havde fået en myndighedsalder på 18 år. Ja, det er ikke blot et argument mere, det er for mig at se selve argumentet. Det har for mit parti været afgørende, at vi fik samtidighed, sammenfald, imellem valgretsalder og myndighedsalder. Vi anførte det, da socialdemokratiets forslag var til behandling her i foråret, og dengang var der, som også indenrigsministeren nu nævnte det, den opfattelse, at det ikke var det rigtige tidspunkt. Jo, det rigtige tidspunkt for at gennemføre en ændring af valgretsalderen var i det øjeblik, man gennemførte en ændring af myndighedsalderen. Det skete i forsommeren, derfor er vi nogle måneder for sent på den, men det er ikke et tillægsargument, det er selve argumentet, at når vi har valgt, at de unge skal være myndige ved 18 år, så må vi også bestemme, at de skal have valgret ved 18 år.

Når det drejer sig om kritikerne, så hørte vi fra hr. Søren Jensen (Hasseris) side det, som er blevet sagt så mange gange før, og som nu skulle have støtte i en undersøgelse - jeg forstod ikke rigtig, om det var en gallupundersøgelse - at man var blevet klar over, at de 18-19-årige nok i virkeligheden ikke var så inntresseret i politiske problemer og derfor heller ikke særlig indstillet på eller interesseret i, om de nu skulle have valgret. Sådan vil det vel altid være. Det er vist en erfaring, man har gjort, hver gang man har ændret en aldersgrænse, og vi har jo allerede nogle gange i dette samfund foretaget nedsættelser af aldersgrænser. Jeg erindrer om, at både i hr. Søren Jensen (Hasseris)' og min politiske tid har der været tale om, at vi havde en 35 års grænse gældende her i landet, nemlig den landstingsvalgretsgrænse, vi havde indtil 1953. Og det har vel altid været sådan, at lige indtil de nye årgange blev føjet til og fik valgretten, var den politiske aktivitet og interesse ikke i særlig grad til stede, men i det øjeblik valgretten blev givet dem, kom den da i almindelighed ved det første valg og i hvert fald ved det næste. Det er nu engang sådan, at det, der kun er teoretisk, har også kun teoretisk interesse, men det, der er praktisk, det bruger man. I det øjeblik de 18-19-årige får valgret, vil vi formentlig allerede ved det første og i hvert fald ved det næste valg se, at så bliver denne valgret også benyttet.

Jeg forstod yderligere på hr. Søren Jensen (Hasseris), at argumentet ikke var dette, og det noterede jeg mig da med interesse, at det ville